

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

v é g z é s e

Az ügy száma: Pfv.II.20.379/2022/2.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

dr. Kiss Gabriella előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

A felperesek: felperes1 (cím1) I. rendű,

felperes2 (cím2) II. rendű

A felperesek képviselője:

dr. Küzmös Imre ügyvéd (cím3) I-II. rendűért

Az alperesek: alperes1 (cím4) I. rendű,

alperes2 (cím5) II. rendű

A per tárgya: elbirtoklás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.20.511/2021/10.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Nyírbátori Járásbíróság 2.P.20.561/2019/32.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasítja.

Megállapítja, hogy a felperesek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti illeték visszatérítését kérhetik.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A helység, hrsz helyrajzi számú ingatlan (a továbbiakban: ingatlan) 45/100 arányban az I. rendű alperes, 55/100 arányban a II. rendű alperes tulajdona. Az ingatlan egyik oldalhatára közelébe az I. rendű alperes és – azóta elhunyt – élettársa lakóházat épített. Egyes költségeket a felperesek édesanyja viselt. Az ingatlan egy részén édesapjuk – 2012-ben bekövetkezett haláláig – ingóságokat tárolt. Ilyen célra használta az ingatlan egy részét az I. rendű felperes is, aki oda fákat is ültetett. Az alperesek a lakóházba 2003-ban költöztek be.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[2] A felperesek keresetükben annak tűrésére kérték kötelezni az alpereseket, hogy a csatolt változási vázrajz alapján az ingatlanból kialakítandó hrsz1 helyrajzi számú ingatlanra a II. rendű felperes, a hrsz2 helyrajzi számú ingatlanra az I. rendű felperes, a hrsz3 helyrajzi számú ingatlanra pedig 45/100 arányban az I. rendű alperes, míg 55/100 arányban a II. rendű alperes tulajdonjoga kerüljön bejegyzésre.

[3] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperesek nem tettek eleget bizonyítási kötelezettségüknek, nem igazolták, hogy az elbirtoklás törvényi feltételei bekövetkeztek, a változási vázrajznak felelt meg az ingatlan használata a teljes elbirtoklási idő alatt.

[5] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint elsődlegesen az elsőfokú bíróság által kibocsátott bírósági meghagyás jogerőre emelkedésével kapcsolatos fellebbezési kérelmet vizsgálta. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 182. § (1)-(3) bekezdései alapján kifejtette, hogy a Pp. az alperestől nem követeli meg, hogy a bírósági meghagyással szemben előterjesztett ellentmondásában kimentse magát, azaz nem kell megindokolnia és igazolnia vagy legalább valószínűsítienie, hogy milyen okból mulasztotta el írásbeli ellenkérelmének korábbi előterjesztését. A jogszabály a bírósági meghagyással szembeni ellentmondás esetén a perkoncentráció elvét azzal juttatja érvényre, hogy annak szabályszerű előterjesztéséhez megköveteli az elmulasztott írásbeli ellenkérelem egyidejű benyújtását is. Az alperes így teremt olyan helyzetet, mintha mulasztása nem következett volna be. Rámutatott: a Pp. az írásbeli ellenkérelem határidőben való előterjesztésének elmulasztását úgy szankcionálja, hogy az ellentmondás illetékét az ellentmondással élő fél nem számíthatja fel perköltséggént. A továbbiakban megállapította, hogy az alperesek szabályszerű ellentmondást terjesztettek elő, amelynek joghatásaként a bírósági meghagyás a törvény erejénél fogva hatályát veszítette, így nem emelkedett jogerőre. Mindebből következően alaptalannak találta az ellentmondás visszautasítására és a bírósági meghagyás jogerőre emelkedésének megállapítására irányuló fellebbezést. Miután a további jogorvoslati érveket is megalapozatlannak ítélte, a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján – az indokolás kiegészítésével – helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[6] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet – tartalma szerint – annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú ítélet kereseti kérelem szerinti megváltoztatása érdekében.

[7] A felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztettek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének szükségességére hivatkozva, megjelölve a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontját. Érvelésük szerint a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt annak megvizsgálása, hogy a bírósági meghagyás és az az elleni ellentmondás jogintézménye mennyire határozza meg a per tartalmát, a bizonyítandó tényeket és a bizonyítási terhet, azaz az eljárás kereteit. Ugyancsak kérdésként vetették fel, hogy az ellentmondást előterjesztő fél által nem vitatott felperesi tényállítások tekintetében van-e helye bizonyítási eljárásnak és ennek eredményeképp megállapíthat-e a bíróság olyan tényállási elemet, amely ellentétben áll a felperes állításával.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem érdemi vizsgálatra nem alkalmas.

[9] Az elbirtoklási per a Pp. 7. § 18. pontja alapján vagyoni jogi pernek minősül, és a felülvizsgálni kért ítélet nem tartozik a 407. § (1) és (2) bekezdésében nevesített, a felülvizsgálatból kizárt határozatok közé. A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték azonban az ötmillió forintot nem haladja meg, ezért a Kúria vizsgálta, hogy a felperesek erre irányuló kérelme alapján fennállnak-e a felülvizsgálat engedélyezésének feltételei.

[10] A Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló része (Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3., megjelent: BH 2020.366.). A Kúria ebben az eljárási szakaszban is kötve van a fél kérelméhez [Pp. 2. § (2) bekezdés, 405. § (1) bekezdés, 370. § (1) bekezdés, 364. §], a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja. A vizsgálat során a Pp. által meghatározott szigorú követelmények érvényesülnek: a Kúria az engedélyezés iránti kérelmet visszautasítja, ha nem felel meg a törvényi feltételeknek [Pp. 410. § (4) bekezdés]. Azokat a hiányokat, amelyek a visszautasítás jogkövetkezményének alkalmazására vezetnek, a Pp. 410. § (1)-(2) bekezdései nevesítik.

[11] A Pp. 410. § (2) bekezdésének ca) pontja értelmében a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni – többek között – az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését.

[12] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését. Ilyen esetben a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, vagy az általa BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg. Nem elegendő ugyanakkor, hogy a Kúria a felmerülő elvi jelentőségű jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy az engedélyezés iránti kérelmében a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Ezen túlmenően követelmény, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon megjelölje.

[13] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. Erre az okra a felek akkor hivatkozhatnak, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de ennek a joggyakorlatnak a követése a továbbiakban

változatlan formában nem támogatható, figyelemmel például a társadalmi vagy gazdasági viszonyok megváltozására, avagy arra, hogy a jogszabályokban változás következett be, amely kétségesse teszi, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadók lehetnek.

[14] A felperesek a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmükben csupán az általuk problémásnak ítélt jogkérdést vetették fel, azonban nem jelölték meg azokat az okokat, amelyek miatt – a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében – indokolt a felülvizsgálat befogadásának engedélyezése. Olyan érvet nem hoztak fel, amely ezt alátámasztaná; indokot valójában egyáltalán nem nevesítettek. Kérelmükből ezért nem lehet a bírói gyakorlat széttartó voltára vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésére, ezáltal a jogegység megbomlásának veszélyére következtetni, de azzal összefüggésben sem fejtették ki álláspontjukat, hogy az adott kérdésben milyen okból indokolt a joggyakorlat továbbfejlesztése.

[15] A felperesek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme tehát a Pp. 410. § (2) bekezdés ca) pontjában írt feltételeket illetően hiányos, ezért érdemi vizsgálatra alkalmatlan.

[16] Erre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Pp. 410. § (4) bekezdésének alkalmazásával visszautasította.

[17] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúria a lerótt 50.000 forint felülvizsgálati eljárási és 10.000 forint felülvizsgálat engedélyezése iránti illeték visszatérítésének lehetőségéről rendelkezett [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja].

[18] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. május 4.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Kiss Gabriella s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró